

maa jeg tilstaae, at jeg vil stemme mod Forslaget under Nr. 6; saa stor en Forskjel er der efter min Mening paa disse to Forslag, og jeg troer ikke, jeg feiler, naar jeg siger, at det ærede Medlem for Obense Amts 6te Valgkreds (Eriksen) deler den samme Mening som jeg i dette Spørgsmaal. — Jeg skal tilraade at stemme for Forslaget under Nr. 1. Der er imidlertid forlangt en deelt Afstemning over det, og jeg kan ikke see rettere, end at man her er i en noget vanskelig Stilling. Forslaget under Nr. 2 er stillet af to Medlemmer, men tiltraadt af flere, deriblandt af mig for det Tilfælde, at den deelte Afstemning over Forslaget under Nr. 1 fører til, at den første Deel af dette bliver vedtaget, men naturligviis ellers ikke. Dersom nu dette Forslag bliver vedtaget og den anden Halvdeel af det første Forslag ligeledes vedtages, saa vil dette jo have til Følge, at Menige og Undercorporaler faae Eigemeget i Lønning. Dette er en underlig Stilling, og jeg ser næsten ikke, hvorledes man skal komme ud af denne Forlegenhed; men man kan jo afvente Afstemningen over Forslaget under Nr. 1. Forslaget under Nr. 4 har jeg ikke været med at stille, men det er let muligt, at jeg for mit Vedkommende kommer til at stemme for det. Tanken deri tiltaler mig meget, og jeg har udtalt ved anden Behandling, at Grunden, hvorfor jeg kunde finde det rigtigt at give en lavere Lønning i de første 6 Maaned, var den, at den hele Statstjeneste i den Tid er ligelig fordeelt; men denne Rigelighed falder noget bort, naar de 6 Maaned ere gaaede, og da er det, at dette Forslag træder til. Jeg kan ikke nægte, at naar Uligheden først begynder derved, at Nogle skulle gaae hjem og Andre pligtmæssigen blive tilbage, saa er der for mig en ikke ringe Dsfordring til at betale dem bedre, der blive tilbage og i længere Tid skulle ligge til Tjeneste. Jeg skal ikke opholde Thinget længere. Jeg har kun villet henlede Dmærksomheden paa, at det Tilfælde kunde indtræde, at jeg kom til at stemme imod et Forslag, jeg har været med at stille, og derimod for et Forslag i lignende Retning, som jeg ikke har været med at stille.

Standerborg Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. Jensen: Den ærede sidste Taler gjorde nogle Bemærkninger, som kunde lede til Misforstaaelse, og jeg skal derfor tillade mig i al Korthed at imødegaae dem. Han gjorde saaledes opmærksom paa, at det nu først er gaaet op for mig, at den Menige ikke kan leve af 20 β om Dagen, og han undrede sig saare meget derover, men jeg skal bemærke, at jeg allerede ved denne Sags anden Behandling, som var det første Trin, hvorpaa man kunde stille Forslag om en forhøjet Lønning, har stillet et saadant Forslag. Dernæst har jeg under 2den Behandling oplyst, at Grunden til, at jeg ikke under Finantslovens Behandling har stillet Forslag om en Forøgelse af de Meniges Lønning, simpelthen er den, at man fra alle Sider var enig om ikke at røre ved disse Forhold; idet vi Alle vidste, at en Omordning af Hærvesenet forestod; som Følge deraf var man fra alle Sider enig om ikke at gribe ind i disse Forhold gennem Finantsloven, og det ærede Medlems Forundring over, at jeg først nu stiller Forslag i denne Retning er derfor ganske ubegrundet. Han hævdede ogsaa, at det under Sagens forrige Behandling skulde være udtalt, at en Menig ikke kunde faae Middagsmad for 9 β , men jeg troer, at dette er en Misforstaaelse af det ærede Medlem. Saavidt jeg minde, var det kun mig der talte om de 9 β , for hvilke Ministeren havde anført, at Middagsmad kunde faaes, og jeg gjorde netop opmærksom paa, at jeg var overbeviist om, at man ikke alene kunde faae Middagsmad for 9 β , men at det, hvis den høitagtede Minister vilde gjøre Tarveligheden saa stor for Soldaten, at han vilde sætte Lønningen til 9 β , vilde være muligt at faae Middagsmad for 4 β , af den ganske simple Grund, at der vilde være en heel Deel uformuende Bærnepligtige, som ikke vare saa lykkelige at kunne sthyde til af egne Midler til deres Underhold, og som derfor vare nødt til at skulle have Noget at spise, som det kunde blive for de Penge, de havde til deres Naadighed. Derimod sagde jeg, at det var umuligt at faae en sund og kraftig Middagsmad for 9 β , og

Formanden: Folkethingsmanden for